

המורה
הרוחני באקוויטודאנטה
סוואמי פראבופאדה, מי
שהביא את תודעת קרישנה למערב.

החברים ואורחי החיים המוכר זה קל יותר
טבעי יותר.
עד כאן סיפורה של דינה.

„הפילוסופיה שאותה חיפשתי“

מ בין כל הסיפורים ששמעתי וראיתי,
זהו סיפור יוצא-דופן. חברי הכת
המתגוררים היום בחווה בקריית-חרושת
ליד טיבעון, ומונים כ-15 איש, מהם 10
ישראלים, נמצאים בתנועה כמה שנים
ועדיין נשארו „דבקים“.

אחת מהם היא דורית ראובני. צעירה
מקסימה בת שלושים, ילידת קיבוץ גן-
שמואל, היתה סטודנטית שנה שלישית
למתמטיקה ופילוסופיה באוניברסיטת תל-
אביב, כשהחליטה להצטרף לתנועה.

„מגיל 15 או 16 התחלתי לחפש מי
אני ומה אני. זה לקח לי הרבה שנים.
גמרתי לשרת בצבא ועדיין גיששתי. הלכתי
ללמוד פילוסופיה ומתמטיקה, אבל הפני-
לוסופיה המערבית לא סיפקה לי את ה-
תשובות. לא על הזיקנה, לא על המוות
ולא על כיצד אדם הופך לטוב יותר.“
בעודה מגששת היא צפתה בתוכנית

התלמיד
הוא גד לובן התל-
אביב, שיום את
הקמת התנועה בישראל והעומד בראשה.

טלוויזיה על אלוף הארץ בטיס-שולחן,
מנחם שטיין שהצטרף לתנועת ההרה
קרישנה וחדל מכל עיסוק בספורט. היא
חיפשה דרך להגיע לתנועה.

„באותו זמן ביקר בארץ הגורו דייב.
מישהו לקח אותי למרכז התנועה, ושם
שמעתי הרצאה מפי הגורו עצמו. אחרי
ההרצאה הרגשתי שזאת הפילוסופיה ש-
אותה חיפשתי. שהיא היחידה שתביא אותי
למטרה שלי — להפוך לאדם מודע וטוב
יותר. התחלתי לשיר ולשנן את החרוזים

„הרה קרישנה, הרה קרישנה“ וכל חיי
השתנו.

עד אז העתיד הפחיד אותי. האחריות
והעול של חיי מישפחה, הניקנה, המוות,
שתמיד מגיעים מוקדם מדי. מבלי שהאדם
מגיע אל הישג רוחני חובי כלשהו. היום
הזמן לגבי הוא יריד. כל יום, כל שנה
מקדמים אותי להכרת האלוהים.“

את ההרצאה של הגורו שמעה דורית
לפני ארבע שנים. מאז היתה בהודו, בר-
הולנד ובבלגיה. בטירה בעמק הלואר שונה
שמה ל„דווה הוטי“. דורית מאמינה שתגורר
דייב הבחין באישיותה המורכבת והעניק
לה את שמה של נסיכה הודית, שנישאה
לגורו יוגי מלומד, אשר בנוסף לתשע
בנות העניק לה גם בן, שהיה התגלמות
קרישנה עלי אדמות. ספר שלם מוקדש

החליט לצאת לחפש את עצמו: „הייתי
אז בן 23 ועמדתי להתחתן. הורי רצו
כמובן לראות את הבן שלהם מסדר. אני
לא הייתי שלם עם עצמי החלטתי שלפני
שאני לוקח עלי התחייבות של חיי-מישי-
פחה, אני יוצא לטיול בעולם.“

„בנדודי פגשתי בהולנד את הדבקים“
של, הרה קרישנה, ואז הבנתי שמצאתי
את אשר חיפשתי והצטרפתי אליהם.“
גד נשאר במשך שלוש שנים באירופה,
ואז החליט לזנוח הקמת מרכז בישראל.
המרכז התחיל בדירה קטנה ברחוב הירקון,
עבר דרך דינגוף תרלורוב, עד שהגיע
לחווה בקריית-חרושת.

גד התחתן עם חיה יזריג'לאנגי, חברה
של דינה. הם נישאו ברבנות בתל-אביב.
„זה בשביל המישפחות“, מתצלל גד, ששמו

אומרת. עזר לה בחור עם ראש מגולח
וצמח, ששמו „ניחיה לילה“. הוא עולה
חדש מארגנטינה, סטודנט לשעבר, שהגיע
ארצה דרך המרכז באירופה.
החיים בחווה בישראל מצטיינים בפשי-
טותם. חדרי המגורים נפרדים לבנים ולי-
בנות והריהוט בהם מינימלי. הבנות מת-
קלחות בחדר משותף שבו כמה מקלחונים.
בית-שימוש אחד משמש את כולן.

חברי הכת, בגים כבנות, עוסקים כל
היום בבישול ובתפילה. התפילות נערכות
במיקדש הנמצא בחדר ארוך, ובן פסלור
נים של קרישנה הגורו הגדול באקוודאני
טה סוואמי פראבופאדה ותמונות של מורים
רוחניים אחרים. בפסלורים מותר לטפל
רק לבעלי הסמכה שהגיעו לדרגת ברה-
מינים.

יהודי מברוקלין
הוא גורו דייב, או
הוד קדושתו רב
החסד ברגואן גוסואמי מהרגיה, שמונה את ענייני הכת.

דוגמנית לשעבר
היא קשתה רופה, שהחליטה
לזנוח על חיי החווה של לונדון
ובאה בעיקבות השלוה לקריית-חרושת. לדבריה, כאן מצאה את מקומה.

מלבד הטיפול במיקדש, הבישול התפילה
והשירה, עוסקים חברי הכת במכירת ספרים
בחיפה ובתל-אביב, שירה ברחובות ובי-
חלוקת פרחים ועוגות מעשה ידיהם.
הרושם הכללי של המבקר במקום הוא
של שלווה וחוסר-מעש. פה ושם עוברת
דמות לבושה סארי או מיכנסי יוטה, הן
משגנת חזון ושנן „הרה קרישנה, הרה
קרישנה“, ובדיה חרוזים.

את השלוה הזאת מפירים לאחרונה
אנשי טיבעון והסביבה, הבאים כמעט בכל
שבט, מקללים וזורקים אבנים על המיבנה.
„בשבת שעברה הם הגדילו עשות“, מספר
גד לובן, „הופיעו כ-50 צעירים, כנראה
חברי בני-יעקב. כולם חבשו כיפות. הם
הבעירו מדורה לפני החווה, וחתכו את

הוסב לפני שבע שנים ל„גונה אוותר“,
שפירושו בהודית, התגלמות הטוב“. את
הטקס האמיתי שלנו נערוך בקיץ במרכז
בצרפת. גורו דייב יערוך אותו.“
חברי הכת מרבים לנסוע לחוץ-לארץ.
„אנחנו נוסעים כל הזמן“, אומר גד, „כדי
לפגוש אנשים מתקדמים, דבקים מכל ה-
עולם המסורים לעבודת האלוהים.“

לצאת מהתחרות

ב שביני החווה, שעשבים גדלים בה
פרא, מסתובבת צעירה בלוודית יפה-
פיה, לבושה סארי, כשמיצחה משוך בטיט

לשאלותיה של הנסיכה לבנה האלוהי,
ותשובותיו על מהות החיים והאמונה.

אימפריה כלכלית

ב ין יתר בישוריו של גורו דייב
הוא גם מכשיר מורים רוחניים, שי
בזכותם הוקמו מרכזים לתנועה בכל ה-
עולם. מרכזים אלה מהווים היום כוח
כלכלי לא מבוטל. הדבקים עובדים בחק-
לאות ובהפצת ספרי קודש ותקליטים, הן
מכניסים מיליוני דולרים, בעוד שהם עצמם
מסתפקים בחיי עוני ופרישות.
שכירת החווה בקריית-חרושת עולה חצי

יושבי-ראש התנועה באירופה הוא בחור יהודי מברוקלין,

בחור מבריק וממולח ובעל אישיות מרשימה מאוד

הצמיגים של המכוניות שלנו. הם שרו
כל הזמן שירים חסידיים, צעקו עלינו
וקיללו אותנו.“
באותה שבת שבה אנו ביקרנו במקום,
לא הופיעו חובשי הכיפות. במקומם הגיעו
מחפיה שני זוגות צעירים. כששאלנו אותם
מדוע באו, הם ענו: „אנשים אלה כאן
עם תלבושת יהודי, הראש המגולח והצמח
המשונה הם תופעה הריגה. אילו שמעתם
שבקרבת מקום מגורכם הופיעו קופים,
לא הייתם באים?“ ואז הם פנו לשמוע
הסבר מקיף על הכת מפי גד לובן, ששמח
לשמש דובר לאמונתו. **צפורה כסלו**

צבעוני מגדות הנהרות הקדושים בהודו.
הצעירה, המוכנה היום להזדהות רק בשם
„קשתה רופה“, היתה בגילגולה הקודם
לצאת מן התחרות והמתח של חיי-החווה
ולמצוא שלווה בחיק התנועה.
מלבדה מסתובבת יפה נוספת, ישראלית
תמירה ועדינה, שהיתה תלמידת שמינית
באליאנס. שמה בהודית „בהקשה מריטה“,
מירה לשעבר.

במיטבה טרחה בחורה גבוהה וחיונית,
„רדהת מדהוה“, שהיא מיכל מרחובות.
חיפשתי את האלוהים ואת הטוב“, היא

מיליון לירות לחודש. כשנשאל גד לובן,
מרכז-התנועה בארץ, אם הדבקים המקרי-
מיים מממנים ומקיימים את עצמם, ניסה
תחילה להתחמק מתשובה ולבסוף ענה:
„באופן עקרוני כל מרכז חייב לקיים את
עצמו, אבל מרכזים חדשים נעורים בוותי-
קים יותר.“ מלבד שכרה-הדירה נרכשו
עבור המרכז הישראלי גם מכונית אלפה
רומיאו ופורד סטישן, לשימוש החברים
בישראל.

גם סיפורו של גד מעניין. אחרי שירותו
הצבאי הלך ללמוד באוניברסיטה כלכלה
ומדעי-המדינה, אבל אחרי שנתיים הוא